TIENDE JAARGANG No. 1209 VERSCHIJNT MAANDAG, WOENSDAG EN VRIJDAG VRIJDAG 19 OCTOBER 1951

De Arubaanse Courant

NIEUWSBLAD VOOR ARUBA

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V. i.o.
Redacteur: A. Cloo
Abonnement: ƒ 1,50 p. maand - ƒ 4,00 p. kwartaal

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 99, Tel. 1278
Bureau San Nicolas: Aruba Post, Mainstr. tel. 5019
Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N.V.

Het rumoer rond onze ontvanger

De „Amigoe" van gisteren is zeer positief: 1. de heer Wijbrandus moet ons eiland verlaten; 2. hij krijgt de „post" op Onderwijs (vacature-Van Toorn); 3. de heer C. J. v.d. Brink wordt ontvanger van Aruba en 4. de heer Wijbrandus moest om persoonlijke motieven het veld ruimen.

Wij zouden naar aanleiding van deze positieve berichtgeving (de „Amigoe" beschikt over goede bronnen en wij kunnen geen aanleiding vinden om aan de waarde van het Wijbrandus-bericht te twijfelen) de volgende vragen willen stellen: 1. Is het niet hoogst merkwaardig, dat een onkreukbaar en conscientieus ambtenaar wordt overgeplaatst zonder daarvan enige mededeling te krijgen (de heer Wijbrandus heeft alle nieuws m.t.b. de plannen van zijn superieuren uit de kranten moeten vernemen)? 2. Is de heer Wijbrandus niet benoemd in het AMBT van ontvanger, zodat een overplaatsing naar een andere post maar niet „zomaar" kan geschieden? 3. Betekent in feite de ontneming van het ontvangersambt niet een verkapt ontslag? 4. Bestaat er niet zoiets als een door Gouverneur Kasteel ondertekende beschikking, waarbij in bepaalde gevallen betreffende ambtenaarskwesties een commissie van advies optreedt? 5. Wordt het niet hoog tijd, dat het indertijd door de Staten aangenomen „ambtenarenreglement" door de Gouverneur wordt ondertekend, zodat de ambtenaren recht kunnen doen gelden op meer bevredigende afdoening van bepaalde curieuze gevallen zoals het onderhavige? 6. Blijft de Regeringsraad volharden in de weigering om in gevallen als het onderhavige een perscommuniqué te verstrekken, waardoor de dolle geruchten nog niet doller worden?

„DE ARUBAANSE COURANT" IS VERHUISD

Redactie en administratie van „De Arubaanse Courant" zijn verhuisd van Nassaustraat 91 naar Nassaustraat 99 (boven schoenhandel Hartog). Het tijdelijk telefoonnummer blijft voorshands ongewijzigd: 1273.

VAN DE ENE WEEK IN DE ANDERE

Persoonlijk mogen wij de chef van ons postkantoor wel. Hij is een beminnelijk man, die zich in verschillend opzicht voor onze gemeenschap zeer verdienstelijk heeft gemaakt. Daarvoor komt hem de dank toe van het eiland Aruba.

Hij is een dezer dagen voor het eerst sinds acht en dertig jaren naar Curaçao geweest en voor de eerste maal van z'n leven heeft hij in een vliegtuig gezeten. In dit laatste zit een stuk symboliek. Het hoofd van een zeer up to date te achten publieke dienst voor het eerst in een vliegmachien.

Symboliek — want het wil ons voorkomen, dat de geachte chef het tempo van deze tijd niet kan bijhouden, hetgeen ook tot uiting komt in de gang van zaken op ons postkantoor. De posterijen op ons eiland hebben vooral de laatste jaren heel wat critiek te verduren gehad en het moet ons van het hart, dat een belangrijk deel van de geplaatste aanmerkingen gegrond is.

Jammer — voor de posterijen en jammer voor de postchef, die wij toch wel mogen (zie boven) . . .

Het slechte weekblad „Aruba Star" heeft wel een zeer slechte entree gemaakt. Onder anderen door de publicatie van het scheidpartijtje onder het opschrift „Sociale wantoestanden".

De redacteur van het blaadje kennen we niet; op grond van de inhoud van het eerste nummer kunnen we weinig bewondering voor hem opbrengen. Hij is een dergenen, die „ook maar met een blaadje begonnen zijn". Waarom niet? De adverteerders komen graag af op de al dan niet gefingeerde oplagecijfers, dat is wel gebleken. En verder moet men dan maar nieuwtjes opnemen, „waar een luchtje aan zit". Dat wil het lezend publiek nu eenmaal, nietwaar? Doet men het niet, dan zal het blad niet gekocht worden.

Blaadjes als „Aruba Star" wensen wij graag een kort bestaan toe . . .

Vele kleintjes maken een grote en als vele mensen kinderpostzegels kopen, zal er een flink bedrag kunnen worden aangeboden aan de instellingen, waarvan de leden zich het lot aantrekken van misdeelde kinderen. Maar och, wat geeft het eigenlijk als de kranten zich uitputten in het plaatsen van opwekkende artikelen, als de lezers er toch aan voorbij gaan!

Er wordt over het algemeen slecht gelezen op onze eilanden en zelfs belangrijke gebeurtenissen gaan aan het publiek voorbij. Daarom zal het weinig effect sorteren om bv. een gehele pagina te wijden aan de postzegelactie. Anders zouden we het graag doen, want wij zijn overtuigd van het grote belang van de goede afloop van de inzameling.

Op elke regel bestaan uitzonderingen; misschien wordt dit stukje wel goed gelezen en begrepen. En misschien wordt mede daardoor de postzegelactie een geweldig succes. Wij hopen het van ganser harte . .

ROTTERDAMSE M.T.S.-ERS

Op Aruba woonachtige oud-leerlingen van de Rotterdamse Middelbare Technische School gelieven zich schriftelijk of mondeling in verbinding te stellen met de heer S. C. Schouten, leraar aan de Arubaanse Technische School. Een en ander houdt verband met de viering van het eeuwfeest van genoemde M.T.S.

BILJARTCONCOURS BEGINT VOLGENDE MAAND

De wedstrijden om het biljartkampioenschap van Aruba zullen volgende maand beginnen; er hebben zich reeds 34 deelnemers — waaronder enige uitstekende biljarters — opgegeven. De wedstrijden vinden plaats onder auspicien van de directie van de Rio Bar.

MR HEERING KOMT LATER

Wij vernemen, dat mr Heering, Directeur van het verzekeringsconcern „De Nederlanden van 1845" (Fatum), in verband met een ziekteongeval niet de volgende maand naar de Ned. Antillen kan komen. Hij zal op 5, 6 en 7 December op Aruba zijn.

EILANDSSECRETARIS IN FUNCTIE

De onlangs benoemde secretaris van het Eilandgebied Aruba, de heer L.C.M. Kerstens, is Donderdagmorgen in functie getreden. Kortgeleden werd de heer Kerstens met terugwerkende kracht bevorderd tot referendaris.

NIET ERG RUMOERIG

De eigenaar van de Rio Bar vestigde onze aandacht op het feit, dat het Zondagavond — op het ogenblik dat de in onze vorige krant beschreven ruzie tussen enkele Venezolanen ontstond — erg rustig was. Een groep bezoekers was aan het biljarten en in de bar is niets bijzonders gebeurd.

ZITTING VAN HET HOF ONDER DE TROPENZON

P.G. EISTE TEGEN NONCHALANTE CHAUFFEUR FLINKE GELDBOETE

Dinsdagmiddag werd de zaak-Vlaun (een aanrijding, omstreeks dertien maanden geleden gebeurd bij Standardville, ten gevolge waarvan het slachtoffer, een Portugees, overleed- voortgezet met een getuigenverhoor ter plaatse.

De eerste getuige was een Curacaose dame. Ze verklaarde, op de „porch" van haar huis te hebben gestaan om haar zoontje, die aan de overkant brood ging halen, na te kijken, toen zij het slachtoffer uit het zelfde winkeltje had zien komen; in tegenstelling tot haar vroegere verklaring, dat het slachtoffer ter zijde van de weg had gelopen, verklaarde zij nu, dat hij op de weg liep. Zij zag het ongeluk gebeuren en was daarna naar binnen gelopen. De tweede getuige verklaarde, dat het slachtoffer in haar winkel brood gekocht had. Een kwartier daarna hoorde zij, dat het ongeluk gebeurd was.

Toen de President van het Hof erop wees, dat zij bij haar eerste verklaring gezegd had, dat zij dit na enige momenten had gehoord, maakte zij er een half uur van. Toen er haar verteld werd, dat dit nog onwaarschijnlijker was, kwam ze maar er weer op terug, dat het een "poco mas tarda" geweest was. Dit werd dan maar opgenomen.

Op verzoek van Mr. Papier, de raadsman van de beklaagde, werd daarop de eerste getuige, die alweer op weg naar huis was, teruggeroepen. Ook zij werd op de tegenstrijdigheid van haar bewering gewezen. Ditmaal koos zij de gulden middenweg en verklaarde dat het slachtoffer met één voet op de weg liep, met de andere op het zand naast de weg.

Mr. Papier bracht vervolgens nog twee getuigen naar voren: de Procureur Generaal, Mr. De Haseth, had echter bezwaar tegen het onder ede verhoren van de eerste van deze twee, die een zuster van beklaagde is.

Deze dame verklaarde, dat zij op een avond toen ze met een nichtje naar de bokswedstrijden in de Arena National stond te luisteren, aangesproken werd door een dronken man, die een broeder van een getuige Teresa bleek te zijn. Toen deze man geen antwoord kreeg, zei hij: „Ik weet wel, dat je niet tegen mij spreekt, omdat mijn zuster getuigenis tegen je broer heeft gegeven, maar ze heeft dat niet met een slecht hart gedaan. Het was, omdat er een Portugees vier maal bij haar is geweest, die haar maar steeds heeft gevraagd, om dat te vertellen, dan was het makkelijker, om het geld van de verzekering te krijgen."

Dit werd onder ede bevestigd door het nichtje.

Nadat het Hof zich voor enige ogenblikken had terruggetroken, begaf het zich naar de politiecantine, waar de zitting werd voortgezet. In zijn requisitoir vroeg de P. G. om vernietiging van het vonnis (vrijspraak wegens gebrek aan bewijs) en wilde daarvoor in de plaats boete van ƒ 500.— resp. 5 maanden hechtenis zien, met een verbod tot het besturen van een motorvoertuig voor twee jaar.

Mr. Papier wees er in zijn verdediging op, dat het meest bezwarende getuigenis (dat van de eerste getuige) volgens hem niet al te betrouwbaar was, vooral daar deze getuige op het fatale ogenblik een flinke afstand van de plaats van het ongeluk verwijderd was. Het slachtoffer had verder enige dagen daarvoor een hersenschudding opgelopen, hetgeen zijn superieuren bij D.O.W. was opgevallen, door zijn onzekere manier van lopen.

Mr. Papier verklaarde verder, dat er van enig overtuigend bewijs van schuld geen sprake was, en wees op de mogelijkheid, dat het slachtoffer struikelde, en dientengevolge voor de auto viel. Hij vroeg daarom vrijspraak. Uitspraak over veertien dagen.

TUKKER'S SPORTKRONIEK

TAFELTENNIS TOURNOOI VERLOOPT ZEER VLOT

SURINAAMSE BASKETBALLPLOEG WON VAN SPARTA

Op het ogenblik dat wij dit schrijven zijn er twintig wedstrijden van het Eiland Tafeltennis tournooi gespeeld en wij kunnen niet anders zeggen dan dat het zeer goed gaat. De tot heden gespeelde wedstrijden hadden allen een prettig en sportief verloop en menig bezoeker heeft kunnen genieten van dit boeiende spel. Wij raden een ieder, die een avond vrij heeft, aan deze wedstrijden te gaan zien, het is zeker de moeite waard.

De wedstrijden van Maandagavond in de B.I.A. Hall te Sint Nicolaas hadden het volgende verloop:

FALCON — TIVOLI 4—1

Brown vs. O. Hart
21—26; 21—16.
Thompson vs. M. Arends
9—21; 18—21.
Walker vs. R. Henriquez
21—10; 21—14.
Parris vs. Eric Croes
21—9; 19—21; 21—16.
Lake vs. E. de Cuba
21—14; 16—21; 24—22.

Spongers vs. Flamingo B. 4—1

C. Matthews vs. M. Croes
21—10; 21—16.
R. da Silva vs. B. Croes
21—7; 21—17.
R. Mc.Lean vs. F. Croes
21—15; 21—9.
R. Tappin vs. A. Raven
21—16; 21—14.
L. de Silva vs. K. van Romondt
17—21; 11—21.

Woensdagavond vonden in de Flamingoroom de volgende wedstrijden plaats.

Bolivariana — Spartan 3—2

J. Brokke vs. C. Bergland
29—27; 21—19.
P. Mirep vs. C. Arthur
22—20; 21—19.
C. Laele vs. T. Edwards
20—22; 10—21.
M. Croes vs. B. Hope
21—12; 18—21; 12—21.
E. Croes v.s. H. Glasgow
21—7; 21—16.

Trinidad — Flamingo A. 0—5

R. Chang Yit vs. Mario Croes
16—21; 5—21.
C. Welch vs. O. Yrausquin
7—21; 4—21.
C. Henry vs. D. de Veer
12—21; 5—21.
J. Marchoek vs. D. Bulos
14—21; 12—21.
R. Murray vs. F. Franka
(Franka wint bij default).

Het nieuwe programma

Vrijdagavond 8 uur in de Politiecantine Sint Nicolaas: Hollandia vs. French Club en Pova A. vs. Suriname B.

Zondagmorgen 10 uur in de Caribe Club: Hem Boys vs. Aruba Jrs. en Caribe vs. Suriname A. Maandagavond 8 uur in de Sociedad Bolivariana: Wildcats vs. Flamingo B. en Spongers vs. Bolivariana.

Woensdagavond 8 uur in de Tivoli club: Falcon vs. Spartan en Tivoli vs. Trinidad.

SURINAAMSE BASKETBALLPLOEG WON LAATSTE WEDSTRIJD

Nadat de Surinaamse gasten Zondagavond een 31—30 overwinning op Caribe hadden behaald, bij welke wedstrijd een zeker supporter L. zich wel zeer onsportief gedroeg, speelden zij Dinsdagavond tegen Sparta. Reeds voor acht uur hadden zich honderden liefhebbers langs de baan van de Caribe-sportclub geschaard, teneinde van de laatste wedstrijd welke de gasten op Aruba zouden spelen, getuige te zijn. Als scheidsrechters fungeerden deze avond de heren Abrams en Bulos. Het is een prettige wedstrijd geworden met niet veel hoogtepunten. De Surinaamse ploeg speelde een beter combinatiespel dan de Spartanen, terwijl bij laatstgenoemden het doelen veel te wensen over liet. Gedurende de eerste helft ging het spel vrijwel gelijk op getuige de 15—12 stand voor A.B.C. In de tweede helft speelden de gasten enthousiaster en vertoonden een beter samenspel. Sparta kon blijkbaar haar vorm niet vinden. De snelle N. de Cuba, die die morgen juist van een plezierreisje was teruggekeerd, was waarschijnlijk nog niet voldoende uitgerust, ofschoon hij aardig zijn best heeft gedaan. Het einde kwam met een verdiende 45—32 overwinning voor de Surinaamse sportbroeders.

LAATSTE WEDSTRIJDEN VOOR VOETBALCOMPETITIE

Zaterdag en Zondag zullen de laatste wedstrijden voor de competitie 1951 worden gespeeld. Op het R.C.A. veld zal Zaterdagmiddag Xerxes tegen Republiek spelen terwijl Zondagmiddag op het Lafamaterrein de Lasalle Boys het tegen de Elfsterren zullen moeten opnemen. Aan een voorspelling zullen wij ons niet wagen, daar alle vier ploegen aardig tegen elkaar zijn opgewassen. Bij L.S.B. vs. Elf Sterren zou het terrein nog een klein voordeel kunnen opleveren.

STATENLEDEN NAAR DE BOVENWINDEN

Een aantal Statenleden zal op 26 October naar de Bovenwinden vertrekken voor een orientatiebezoek; de vertegenwoordigers zullen twee dagen op elk eiland verblijven.

SURINAMERS SNEUVELDEN IN KOREA

In de Koreaanse strijd hebben twee leden van het Surinaamse detachement het leven gelaten en wel de militairen Seedorf en Bandison.

UIT ARUBA'S HISTORIE I

ALTO VISTA-BEGIN VAN ARUBA'S CHRISTENDOM OUDSTE KAPEL IN THANS VERLATEN STREEK BIJ NOORD

door

DR. JOH. HARTOG

Van de Noord voert een landweg langs de Turibana en de Kurimiauw — twee heuvels in het Noorderdistrict — naar een van de hoogste verheffingen aldaar, de Alto Vista. Het hoogste punt — er staat een paal van de landmetersdienst — komt hier tot 71 meter boven zee.

Op de hoogvlakte tussen de Alto Vista en de zee liggen de fundamenten van een oude nederzetting, waar eertijds ook de eerste kapel van ons eiland werd gebouwd. Door het plan van een comité hier een herinneringskapel te stichten, is de trek naar dit Arubaanse bedevaartsoord groter geworden. De eeuwen door hebben de mensen uit Noord daar gebeden, ook toen er geen kapel meer was. Nu trekt men uit de stad er heen om dat te zien, wat eigenlijk niet meer te zien is.

Eerste Kruis in Sta Cruz

Het was in de tijd. toen op Aruba Indianen woonden, die wel gedoopt waren, maar die toch in groepen en partijen elkaar niet altijd welgezind waren. Priesters kwamen alleen bij tijd en wijle van de overwal en toen een groep katholieken eens een priester uit Coro had gehaald en was aangekomen in vermoedelijk de Kommandeursbaai, bleek de bevolking daar van dit bezoek niet gediend te zijn. Priester en aanhang trokken naar Santa Cruz, zo genoemd, omdat daar volgens de overlevering het eerste Kruis op Aruba zou zijn opgericht. Ook daar werden ze niet geduld en het kruis werd neergehaald. Ze trekken naar Piedra Plat en ook daar mochten ze niet blijven. Zo kwamen ze te langen leste op het plateau tussen Alto Vista en de zee, een thans tamelijk onherbergzaam oord, wanneer men de vele liefelijke plaatsen van Aruba daarnaast stelt, maar goed bewoonbaar door de aanwezigheid van de nog altijd bestaande zoetwaterbron Poos di Noord. Er zijn bovendien oude stukken, die spreken van het „kappen van hout in de bossen", zodat deze buurt vroeger wellicht meer begroeid was.

Op Alto Vista kan men nog altijd resten vinden van vroegere bewoning. En historisch belangwekkend is het, dat daar het Christendom van Aruba begon. Wie er thans gaat kijken, ziet nog steeds de omtrekken van wat vroeger de kapel is geweest, een gebouwtje dat 15 bij 5 meter moet zijn geweest. Verder ziet hij twee met steenranden aangegeven graven, waarover aanstonds, en tenslotte ziet hij de plek waar de mensen nog altijd komen bidden enwaar wat bloemen in blikken staan. Dit is de plaats geweest, waar de bestuurder van het kapelletje heeft gewoond. De volkstraditie heeft de plek nauwkeurig bewaard.

Een brief uit 1778

Het waren Spaanse geestelijken, die op Aruba het eerst het christendom predikten. Vermoedelijk moet men het zich zo voorstellen, dat priesters die met de zielzorg op de vaste overwal waren belast, van tijd tot tijd op Aruba kwamen. Dat zal nu eens met opzet gebeurd zijn, maar vaak ook zal zo'n priester op een schip vertoefd hebben, dat Aruba aandeed.

Van een dier priesters is een brief bekend, waarin hij mededeelt op Aruba te zijn beland, toen hij op weg naar Spanje was. Het is Pater Cristoval Valeriano Maximo de Quesada, een Mercedariër, die kanselwelsprekendheid doceerde in zijn klooster te Caracas. In het Kerkelijk Archief van Oranjestad is een document aanwezig, dat wij door vriendelijke bemiddeling van Pastoor Burgemeester mochten raadplegen. Pater de Quesada zegt, dat hij in transito was op „esta Isla de Orua" (dit eiland Aruba) op 17 Juli 1778. Op 22 Juli d.a.v. doopte hij een zekere Maria Magdalena dochter van Josef Santiago Queli en Ana Cathalina Tromp — welke laatste naam toen dus al voorkwam op Aruba. Pater de Quesada was niet de eerste priester, die hier kwam. In het Kerkelijk Archief zijn lijsten aanwezig met namen van degenen, die hier in de loop der jaren voor hem kwamen en waarover Pater Brada in zijn „Kerkgeschiedenis van Aruba" een en ander zegt. Pater de Quesada noemen wij evenwel, omdat hij alle mogelijke documenten verzameld heeft, die op de kerkgeschiedenis van Aruba betrekking hebben, o.m. op de kapel van Alto Vista.

Christenen zonder priester

In tijden, dat er geen priesters waren, baden de katholieken die zoals wij zagen bij Noord terecht gekomen waren, onder elkaar de Rozenkrans. De meesten hunner konden lezen noch schijven. De Rozenkrans was dus ongeveer het enige wat zij konden doen. Ze leefden van wat veeteelt. Op Zon- en feestdagen kwamen ze samen onder een boom of in de hut van een hunner.

Zekere Domingo Antonio Silvestre, wiens graf thans bij Alto Vista nog te zien is, kreeg daarbij de leiding. Hij kon lezen en wist van een kalender te zien, welke dagen verplichte feestdagen waren. Op zo'n dag hees hij een vlag en de mensen wisten, dat ze niet mochten arbeiden, maar moesten komen bidden.

Silverstre was zelf meegekomen uit Coro, naar men algemeen aanneemt, maar van Spaanse voorouders.

Uit eigen middelen heeft deze Silvestre toen in het midden van de 18e eeuw de eerste kapel of kerk op Aruba laten bouwen. Het gebouwtje werd ingezegend op 20 April 1750 door Pater Pablo Algamesi, een Capucijn, die tevens Silvestre aanstelde tot fiscaal, d.w.z. bestuurder van de kapel (een koster met uitgebreide bevoegdheden). Of het jaartal 1750 geheel vast staat, schijnt niet meer te achterhalen, daar in het Kerkelijk Archief stukken aanwezig zijn, waaruit men zou concluderen tot 1752 (veynte de abril de mill setez cinquenta y dos años).

De tweede fiscaal

In elk geval blijkt reeds in het jaar van de inwijding, 1750 of 1752, het fiscalaat overgegaan te zijn op Miguel Enrique Alvares, de andere wiens graf men thans nog op Alto Vista ziet. Stukken getekend door Pater Algamesi bewijzen, dat de aanstelling van Silvestre zowel als van Alvares rechtens geschiedden.

Er zit hier een moeilijkheid, die de schrijver van het Kerkelijk Archief ook bespeurde: „Men moet aannemen, dat de aanstelling van Domingo Antonio Silvestre tot eerste fiscaal of bestuurder geschied is voor de plechtige inwijding van de Kapel want het bestuur van Miguel Enrique Alvares is volgens de officiële stukken zijner aanstelling begonnen op 20 April 1750, d.w.z. de dag der inwijding zelve. Was Domingo Antonio Silvestre op de dag der inwijding van de Rozenkranskapel reeds overleden? Of heeft hij bij die gelegenheid om reden van zijn hoge jaren zijn bestuursmacht op zijn schoonzoon overgedragen? De bestaande oorkonden spreken noch van zijn dood, noch van een overdracht, maar de strenge vorm en de uitdrukkelijke bewoordingen waarin de akte van aanstelling van Miguel Enrique Alvares is opgesteld, rechtvaardigen de veronderstelling, dat wezenlijk een overdracht bij leven van Domingo Antonio Silvestre moet hebben plaats gehad. De nauwkeurige aanwijzing van de dag waarop het bestuur van Miguel Enrique Alvares een aanvang zou nemen, de last die hem wordt opgedragen om alle Indianen, die inboorlingen van Aruba waren, bidden te leren en te doen bidden, de verplichting die de gemeente wordt opgelegd om alle Zondagen te vergaderen in de Rozenkranskapel ten einde gezamenlijk de H. Rozenkrans te bidden, de plechtige betuiging eindelijk, dat niemand ooit bevoegd zou zijn om hem. Miguel Enrique Alvarez van het bestuursambt te ontzetten; dit alles geeft grond om aan te nemen, dat Domingo Antonio Silvestre bij de aanstelling van zijn schoonzoon Miguel Alvares nog leefde en dat de Eerw. Pater de Algemesi de moeilijkheden heeft willen voorkomen, die later bij overlijden van Domingo Antonio Silvestre van de kant van zijn zonen mochten kunnen oprijzen tegen het recht en het gezag van hun schoonbroer."

Steeds 15 geheimen aan de Rozenkrans

Miguel Alvares was de schoonzoon van de stichter der kapel. Dat Pater Algemesi hem en niet de zoons van Silvstre aanstelde, zal wel verklaard worden door de omstandigheid dat Miguel lezen kon (geleerd van de missionarissen), dat hij de kalender kon raadplegen en liturgische gebeden kon voordragen en — zoals het Kerkelijk Archief er bij zegt — „van zijn jeugd af de guitaren had bespeeld en het gebed door geestelijke liederen kon doen afwisselen." Miguel moet een nauwgezet persoon geweest zijn. Hij hees zijn vlag op tijd en er zijn documenten over, volgens welke hij op de eerste Zondag van October (feest van de H. Rozenkrans) zijn parochianen des morgens de gehele Rozenkrans liet bidden, alle vijftien geheimen dus, en des middags nog eens een keer!

De oude processie van Alto Vista

Een gewoonte tot het houden ener processie ontstond. Bij de middagdienst baden de gelovigen twee tientjes van de Rozenkrans voor het altaar, waarna men paarsgewijze de kerk uittrok en zingende het derde tientje bad. Vier lantaarndragers liepen aan elke kant van het kruis. „Achter het kruis volgden de mannen, wier rijen besloten werden door de zangers en de personen, die met guitaren, viool of fluit de zang begeleidden. Dan volgde de beeltenis van de H. Maagd, gedragen door de keur van het godvruchtig vrouwelijk geslacht, en daarachter de vrouwenstoet welke de processie sloot," aldus het Kerkelijk Archief. Na elk tientje knielde alles en zong Gloria Patri. Als de hele Rozenkrans uit was, bad men nog de Litanie van O. L. Vrouw, die voor het altaar in de kapel eindigde, waarna een Salve Regina de plechtigheid besloot.

KIESPIJN....

Ik heb et weer....
Telkens, wanneer mijn gebit met iets kouds of warms in aanraking komt, krijg ik et.

O, et is iets verschrikkelijks, die pijn. Het begint zo bedriegelijk: net of der niets aan het handje is, Nou ja, de eerste zweem van een mogelijk pijnsymptoom kondigt zich dan wel aan, maar je praat rustig verder, je eet en drinkt en je denkt aan het bioscoopje van vanavond. Maar het duurt niet lang, of je betrapt jezelf erop, dat je mes en vork hebt neergelegd, dat je bioscoopje uit je gedachten is weggevlucht en dat je je hinderlijk zit bezig te houden met je gebit.

En dan komt de pijn in het tweede stadium: een venijnig gesteek nu en dan, waarbij je even met je kaakspieren trekt, maar verder aan de buitenwereld niets laat merken.

Mijn man heeft het altijd direct door, hetgeen meer te wijten is aan z'n ervaring dan aan zijn mensenkennis. Hij reageert dan ook altijd zo medelijdensvol:
"O gut, ze heeft weer kiespijn...."

En uit die woorden spreekt een oneindig diep verwijt; net of ik et voor m'n plezier heb!
"Hoeft je in mijn gebit niet te mengen", zeg ik dan bar verontwaardigd, "ik heb tenminste geen surrogaattanden zo als jij"

Als ik zulke dingen tegen hem zeg, zwijgt-ie altijd met z'n mond vol tanden.

Ondertussen is mijn kiespijn het derde en laatste stadium genaderd, 't stadium van climax. De pijnscheutjes zijn dan tot volwassen scheuten uitgegroeid en volgen elkaar als de weeën van een zeer aanstaande moeder in steeds snellere opeenvolging.

Langzamerhand zoeken mijn transpirerende handen de leuning van de stoel en in starre kromming klemmen mijn vingers zich om de zelve.

Dan voel ik, dat het moment genaderd is. Het pijnzweet parelt op mijn voorhoofd als sodawater in een glas wiskey en de steken in mijn kaak, van een langzaam staccato overgegaan in een zeer gevoelvol legato, geven de indruk, alsof een regiment soldaten met een pionierschop aldaar enig loopgrafwerk verrichten.....

En dan is het zo ver: een vijandelijke granaat slaat in en breekt de hele loopgraaf met een slag uit elkaar. Een rauwe kreet „ooaauu!!" verlaat mijn lippen en met van pijn ontwrichte gelaatstrekken druk ik mijn handen tegen de getroffen plek. Even nog blijf ik zitten natrillen en dan adem ik verlicht: de pijn is geheel verdwenen! ik lach weer en mijn man kijkt sarcastisch.

Vanmiddag kwam Jeane (U weet wel, die eigenlijk Sjaan heet) bij me. Henry was gelukkig net naar kantoor, zodat we eens echt ongestoord over alles en nog wat konden praten. Ik zette thee en Jeane een plaatje op en zo zaten we genoegelijk een half uur lang allerlei lieve dingen te zeggen van vershillende vrouwen van mannen hier op Aruba en ondertussen Gershwin en Bach af te draaien en al met al was het écht gezèllig!

Het zal zo ongeveer tussen het het tweede kopje thee en de derde Bachplaat in zijn geweest, dat et weer kwam opzetten.! O, Jeane, ik krijg et weer", zei ik angstig. Jeane is gelukkig op de hoogte en goddank ook bang van tandartsen. "Het is jammer, dat Henry het deze maand zo slecht kan missen, anders had je beter naar een tandarts kunnen gaan". zei ze begrijprol.

Van Jeane gaat gelukkig zo iets doortastends uit en bij het steekje (het tweede) kwam ze gauw met 47.11 aanzetten.

"Je moet die zenuw doodmaken" zei ze moedig." hou jij die schuur nou maar eens flink open (Jeane kan iets soms zo echt plastish uitdrukken!) dan giet ik er wel wat eau de Cologne in"

Enfin, het hele steekjesstadium lang zat ik, net als vroeger, met de fles aan mijn mond. Jeane kon helaas de ingang van de pijnlijke kies niet genoeg vinden en toen de kiespijn, waarschijnlijk door de emotie, verraderlijkweg de climax naderde, had ik bij de finale vlijmsherpe pijnsheut geen gelegenheid meer Jeane te waarschuwen. Met een inwendig pijngebrul klapten mijn, oorspronkelijke wijdopengesperde, kaken op elkaar, terwijl Jeane's gemanicuurde handen en de Boldootfles er nog tussen zaten, met het gevolg, dat de kerkhofplantsoenen mijn kakement rijkelijk met reukwater besprenkeld werden en Jeane een kernachtige kreet liet.
s'Middags zei Henry, bij de traditionele begroetingskus, met opgetrokken neusvleugels en een sceptische blik in z'n ogen: „Zeg, wat ruik je onsmakkelijk uit je adem!" (en het was Nota Bene originele 47,11!)

Toen heb ik een erg vloekwoord gezegd, maar dat heeft de redacteur eruit geschrapt. Daarom vertel ik U de volgende keer van mijn bezoek aan de tandarts.
CECIEL.

EEN NIEUWE VAKVERENIGING

Wij vernamen dat er momenteel een internationale vereniging van luchtvrachtmakelaars in oprichting is, welke de naam zal voeren van International Aircraft Broker's Association en waarschijnlijk binnen de eerstvolgende maanden te Parijs haar eerste algemene vergadering zal houden.

DEBATINGCLUB ARUBA

Op de wekelijkse bijeenkomst van de Debatenclub Aruba heeft de redacteur van de Arubaanse Courant Dinsdagavond een lezing gehouden over „De pers in de West".

CURAÇAO

DE STUDIE COMMISSIE

De Regeringsraad heeft contact opgenomen met de volgende personen, die deel uit zullen maken van een studie commissie. De RTC delegatie, die uit deze studie commissie zal voortkomen, zal er dan als volgt uitzien — aannemende dat een ieder zijn benoeming aanvaardt:

Mr dr F. M. da Costa Gomez, W. R. Plantz, dr E. van Romondt, mr I. C. Debrot, dr Ch. de la Try Ellis, Ph. Cohen Henriquez, Ch. W. Voges, P. Croes, F. B. Tromp, C. A. Eman, E. Jonckheer en mr S. W. v.d. Meer en L. D. Gerharts.

Uiteraard is dit een voorlopige samenstelling, want het is niet zeker dat een ieder de benoeming aanvaardt. Zo zou dr van Romondt geen plannen koesteren naar Nederland te gaan, waarschijnlijk dat het COP statenlid P. v.d. Hoeven in zijn plaats naar Nederland zal gaan.

Wat ons bij deze samenstelling opvalt, is, dat in tegenstelling met het in een der plaatselijke bladen beweerde (To-day), n.l. dat de delegatie de voorzitters van de partijen en de fractie leiders zou omvatten, niet geheel opgaat. Ten eerste is dr de la Try Ellis noch het een. noch het ander, voorts is de COP met een man vertegenwoordigd, terwijl wij de UNA II in deze samenstelling missen. Ook de AVP is slechts met één man vertegenwoordigd, Indien Uw correspondent goed is ingelicht ligt het in de bedoeling ook nog enkele adviseurs aan de delegatie te verbinden en wel de gezaghebbers van de eilanden Aruba en Curacao.

DIA DE LA RAZA

Vrijdagavond vond in Club Chobolobo een geanimeerde feestviering plaats ter gelegenheid van de „Dia de la Raza". Deze werkelijk geslaagde avond vond plaats onder auspicien van de „Sociedad Bolivariana" en stond in het teken van enkele culturele evenementen. Een groep dames en heren heeft n.l. op de dansvloer van het feërieke Chobolobo enkele aardige dansen uitgevoerd, welke bij het publiek zeer in de smaak vielen. Er werd bis-bis geroepen en men herhaalde dan ook enkele gedeelten uit de Fantasia Venezolana en de Dans Espanola.

De voorzitter van de Sociedad Bolivariana, de heer Emilio Gosens opende de avond met enkele welgekozen bewoordingen en heette de aanwezigen, waaronder zich bevond gezaghebber Gorsira. van harte welkom. De aanwezigen hebben afwisselend kunnen genieten van zangen dans en konden zelf ook de nodige stapjes maken op de muziek van Leonard's band. Men bleef nog lange tijd gezellig bijeen en men vermaakte zich kennelijk, want het was reeds laat toen de laatste gasten vertrokken waren.

MTS-'ERS VIERDEN FEEST

In club Groot Kwartier vierden de MTS-ers, die voor deze gelegenheid door een geimproviseerd feestcomité werden aangeschreven, feest ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de Academie van Beeldende kunsten en wetenschappen te Rotterdam. In 1851 n.l. had het gemeentebestuur van Rotterdam — toen nog een klein plaatsje — met vooruitziende blik de belangen gezien van een middelbaar technische school en zo werd in 1851 begonnen met deze school, een der oudste van Nederland voor wat het middelbaar technisch onderwijs betreft.

Het appèl van het feestcomité om bij elkaar te komen om dit eeuwfeest niet onopgemerkt voorbij te laten gaan, bleef niet onbeantwoord en zo kreeg deze feestviering in Club Groot Kwartier zijn beslag. In het begin wilde het ijs niet breken, er heerste een gereserveerde onwennige stemming, maar toen de bierwedstrijd een aanvang nam, was het ijs gebroken en werd op vrolijke wijze feestgevierd.

De heer Beyderwellen voerde bij deze gelegenheid het woord en wees op de goede naam, die de Rotterdamse Academie bezat. Voorts werd staande de feestviering een telegram verzonden aan bestuur, leraren en leerlingen van de MTS te Rotterdam. waarin hartelijke gelukwensen werden aangeboden met dit twee maal gouden feest.

Tot laat in de avond bleven de aanwezigen nog bijeen, waar de heer Oostlander als conferencier optrad en naast de grappen en wat banjo muziek met medewerking van de heer van Dijk (accordeon) de stemming er „in" wist te houden.

ROZENKRANSKAPEL OP ALTO VISTA

Naar wij vernemen is thans voldoende geld bijeen om een herinneringskapel op Alto Vista te bouwen, nl. plm. 4500 gld. Verlof om te bouwen is inmiddels aangevraagd. Alto Vista is de plek bij Noord, waar plm. 1750 de eerste christelijke kapel van Aruba werd gebouwd.

Agenda

KERKDIENSTEN

Zondag 14 October

R. K. Kerken

Playa: 5.00, 6.30, 7.45 en 9 u v.m.
San Nicolas: 5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur v.m.
Noord: 5.30 en 8.30 uur v.m.
Savoneta: 5.00, 7.15 en 9.00 v.m.
Sta. Cruz: 5.00, 7.00 en 8.30 uur v.m.

Prot. Kerk, Oranjestad
7. 00 n.m. Ds. W. J. H. Baart
Bediening H. Doop

Prot. Kerk, Piedra Plat
9.00 u. v.m. Ds. T. Hogerwaard

Prot. Kerk San Nicolaas
Methodisten Kerk, 5 uur n.m.: Ds. T. Hogerwaard

Geref. Kerk, San Nicolaas
Gebouw Anglicaanse Kerk
5 u. n.m. Kerkdienst

Geref. Kerk, Oranjestad Julianaschool
7 u. n.m. Kerkdienst

Evangelische Broedergemeente
Oude Method.-kerk San Nicolas
9.00 v.m. en 7.15 n.m.

Zevende-dags Adventisten, Weststraat 39,
elke Zaterdagavond 9.30 en elke Zondagavond 7.30: R. L. Klingbell

Spreekuur van de Gezaghebber
Woensdag van 9-12 u.
Vrijdag van 9-12 u.
Van te voren aan te vragen bij afd. Bestuurszaken, Gezaghebberskantoor, tel. 1104 en 1717.

Wijkverpleging Wit-Gele Kruis:
Oranjestad-Noord: **Zr. Hanewinkel, telefoon 1471.**
San Nicolaas-) **Zr. Dixon,**
Savoneta) St. Maartenstraat San Nicolaas
Particulier: Zr. v.d. Mark, Hotel Holland, tel. 1723

Openbare Leeszaal en Boekerij:
Bibliotheek, elke dag van 2.30 tot 5.30 n.m.
Dinsdag en Vrijdagavond van 19-21 uur.
Zaterdagmorgen van 9-12 uur.
Leeszaal: Elke dag geopend van 9-12 uur en verder op alle uren waarop de bibliotheek geopend is.

Openstelling Postkantoren:
Iedere dag van 8 tot 12 u v.m, van 1 u. tot 4.30 n.m.

Sluiting luchtmail Nederland
Dinsdag om 2.00 uur n.m.
Donderdag 10.00 uur v.m.
Zaterdag 2.30 uur n.m.

Telegraafkantoor Oranjestad
Dag en nacht geopend

Telegraafkantoor San Nicolaas.
elke dag van 7 u. v.m. tot 7 u. n.m.

Bezoekuren San Pedro Hospitaal:
Klasse I en II, elke dag 10-11 v.m. 3-4 n.m. 7-8 n.m.
Klasse III, elke dag van 10-11.30 v.m. 3-3.30 n.m. 7-7.30 n.m.

Apotheken:
Ingaande morgen tot en met volgende week Vrijdag nachtdienst: Botica del Pueblo (Oranjestad) en Botica Centraal (San Nicolaas).

EEN HUIS VOOR KERSTENS

De Secretaris van de Eilandsraad, de heer Kerstens zal dezer dagen — gelijk wij reeds meldden — op ons eiland zijn werkzaamheden aanvangen. Het woonvraagstuk voor de heer Kerstens is intussen al opgelost, want naar wij vernemen zal de gouvernementswoning aan de Smith-boulevard, waarin tot voor kort de heer H. Hessling woonde, ter beschikking van de heer Kerstens worden gesteld.

(We tekenen hierbij aan, dat deze vrij kleine woning voor de heer en mevrouw Kerstens zeker geschikt is, doch dat het ons onjuist voorkomt de goedkope gouvernementswoningen (40—75 gld. per maand) alsmaar ter beschikking te houden van ambtenaren uit de topklassen, terwijl laag gesalarieerde commiezen, adj. commiezen e.d. in dure particuliere woningen moeten wonen.)

MR KWARTSZ NAAR POVA

Gezaghebber Kwartsz zal dezer dagen op Aruba terugkeren. Aangezien mr Kwartsz verlof nog niet om is, zal de heer Kwartsz met zijn gezin nog enkele weken aan de Pova-beach gaan logeren. De heer Hooghoudt blijft tot zijn vertrek in het Gezaghebbershuis aan de Klip.

PAARDEN

Op ons oudtijds aan paarden zo rijke eiland leven thans nog 18 paarden. Hiervan wordt de meerderheid, vermoedelijk 13, in Oranjestad gehouden. Het oude beroep van „baké" (die de telgangers tellen leerde) is op ons eiland verdwenen.

LEEST
DE ARUBAANSE COURANT